

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Gerundia in do.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Niniuite.

Præo p. affroz
sumus licentia. In Iustiniani institutionibus notauit in bonâ partē capi. atq; etiâ in. ff. Et apud Cice. generale nomen est ad bonū, & malum. dicit em̄ in offi. ut em̄ pueris non omnē licentiā ludēdi damus, sed eam quę ab honestis actionibus non sit aliena. Ergo aliquā ludēdi licentiā damus pueris. Virgi. Et quę tanta fuit romā tibi causa uidiendi. Ouidi. Amor sceleratus habendi. Cupido & libido regnandi &c. quę diligens præceptor facile enucleauerit. Non tamē libetē dixerō cum Sulpitio & Calep. uenio causa docendi rhetoricā a præceptore, uapulandi a magistro, tametsi hæc in di non nunq; passiuē capiuntur, ut probat Mancinell. in lima per Iustinū siue Trogum dicentem. Athenas erudiendi gratia missus, id est ut erudiretur. idē cognoscendi & emēdandi passiuē protulit. Ideo nō omnino iuste Valia reprehēdit non indoctū (ut ipse dicit) nescio quē, quod dixerat iā iam urbs in periculo capiendū est, nos tamē sic raro loquemur. In digerundiū etiā quibusdā adiectiuus iungitur, ut certus eundi & cætera dē quibus satis diximus. Virgi. Aeneas celsa in puppi iam certus eundi &c.

Gerundia in dum.

Gerundia in dum. Nominatiui casus patuerūt, quæ autē accusatiui casus sunt frequētissime actiue, aut neutraliter significāt, ut ad legendū historiā &c. Aliquando etiā passiuē, ut Persiana carmina sunt ad intelligendū difficilia & in Genesi. animalia suauiā ad uescendū. Salu. in Iugur. pauca supra repetā quo ad cognoscendū omnia illustria magis, magisq; in aperto sint. Idem. Quū ad imperandū uocaretur, id est ut ipsi imperaret, sed passiuē sine ablatiuo (ut diximus) ponitur. Actiue cū ad frequēter regimē habet, cum ante rarius. Virgi. Ante domandū Ingentes tollent animos, sed casum hic nō regit. Cū in raro ponitur, quale esset, uado in capiendū aues. sepe autē cum ob propterq; ut ueni, ppter legendū historiā. Cū inter elegātissime ponitur, sed fere sine regimine, quia honesta locutio est, teste Serui. in illud Virgi. Tityre dum redeo breuis est uia, pasce capellas, & potum passas age Tityre, & inter agēdū Occursare capro, cornu ferit ille caueto. i. dum agis, sic inter coenandū, audiui fabulā inter eundū &c. id est dum coenarem, irem &c.

Gerundia in do.

Gerundia in do, sine casu modo actiue capiunt, ut discendo p̄ficio, modo passiuē, ut memoria excolēdo auget. Frigidus in pratis cātando rūpit anguis. Cū regimine, ut hos accusando, illos occidēdo totā ciuitatē labefactasti. Iungit̄ p̄positio in, ut in tribuēdo suū cuiq; & de. ut de cōponēdo epl̄as hæc dicta sunt. Cic. ad Atti. li. vii. Tu qd

cogites de trāscēdo in epīcūrū scire sane uelim. Amīcīcia ab amādo dicit. in comedēdo sudas, uaco a scribēdo, ex' defendēdo q̄ ex accusando uberior gloria cōparat. Quinti. rō recte scribēdi iūcta cū loq̄ q̄ndo est. In do gerūdīū cū ex, e, a, ab, & cū, uix regimē habet, q̄a dili gētīssīmus harū rerū indagator Valla testat se exēplū repisse nullū. Nō sum soluēdo, dīctus est nō regit casum, nisi p̄ v̄bū substātiū forte dtm̄ habeat, & significat nō sum sufficiēs ad soluēdū. Virgi. Cātado tu illū, subaudi uicisti, cātado. i. q̄n cātasti, uel carmine tuo &c.

Gerundīua nomīna.

Gerūdīū nomen est adiectiuū, ipsa uoce sise participio futuri t̄pis in dū, da, dum. Declinat em̄ p̄ genera & casus in utroq; nūero, ut participiū, a quo t̄n̄ differt, ut ipm̄ gerūdīū, ueluti ante ex sentētia Lāci. ostēdimus cōtra Valla, auidiuscule sepius disputātis. Ait autē Valla uir sine cōtrouersa exp̄tīssīmus, & de lingua latina meritīssim⁹. Gerundīa siue gerūdīua administrationē rei sine tēpore significat, participia v̄o tēpus sine rei administrationē, dñj boni quantus patet hic ca uillādī cāpus a sophis nostris sophistulis, sed pergamus, tenet me occupatio iuris dicēdi, i. occupor in dicēdo ius, gerūdīū est uel gerundī uū, q̄a si participiū esset sensus habereē talis, occupor in iure q̄d dicitur a me, uel ab alio &c. ut prius diximus. Differūt gerūdīua ab gerundīs, q̄ hęc adiectiua nō sunt ut satis declarātū est, p̄ntq; in abltō o corripē. Iuue. Plurīmus hic eger morit̄ uigilādo, sed illū. Illa pure adiectiua sunt substātiuis semp̄ iūcta, quorū res pati significat, neq; in abltō unq; corripunt, q̄a ineptus esset uersus. In cātado dies consumpsi carmine multos. Venusti⁹ aut̄ m̄lto loq̄mur p̄ gerūdīua sine regimine, q̄ p̄ gerūdīa cū regimē, sed ponā de singul' casib⁹ exēpla.

Gerundīua nomīnatiui & uocatiui.

Gerūdīua nū casus rara sunt inuētū. Inuētū est unū apud Virgi. Lucretiūq;. Voluēda dies en attulit ultro, uoluēda nō tēpus futurū intelligit, teste Val. sed rei admīstrationē. Dies uidelicet q̄ uoluit nō q̄ uoluēda est, aut q̄ uolueē, unde iudicat gerundīū eē participiū presentis tēporis. hęc Valla, subdēs iusurādū etiā uideri pōt eiūsdem casus, atq; etiā uocatiua, de quo Badi. tale fore exemplū dixit si q̄d sit futurū aut fuerit aliq̄n uoluēdi dies oīa cōsumitis.

Gerundīua genitiui.

Vbi habueris orationē gerūdij cum suo casu, mutabis casum rectū a gerūdīo, ut sit eiūsdē casus cū gerūdīo, gerundīū autē mutabis in gerundīū eiūsdē generis & numeri cum casu recto a gerūdīo, uerbi gratia, uenio causā uidendī matrē, gerūdīū est gū casus. Dic ergo